

B á s n i k

/Priatelovi Mikulášovi K./

Do morských hĺbin spúšťáš svoje siete
jemnučké linky štetca záchvevy
A more čo na chrbte leží
na brucho si líha
a Ty z chrbta čítaš
tajné klinopisy
čo iným oči zavreli
Odklial si púšte čo záhrady boli
Z rumovísk vzkriesil chrámov balvany
a z krehkých portálov
vyvádzaš ľud otcov
čo žijú dodnes i keď pomreli
Hľa dvaja muži pred zástupom idú
a Ty ich vedieš z mora na brehy
A v Tvojich sieťach procesia spieva
Hospody pomiluj mi
Hospody pomiluj mi

Tí čo z mora vyšli
i čo na breh prišli
Spievajú

Čas zastal čas stojí
Všetci sú spolu
Tí čo budú
Čo sú
i čo dávno boli

Štetec si namočil do posvätnnej soli
aby sa nič neskazilo
a nezomrelo

V štetci sa slnko kolíše
A Michal sa ženie na bielom koni
Chrbát zeme je plátno
a štetec zvoní zvoní

Jozef Tóth